

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

ΕΚΤΥΠΟΥΝΤΑΙ
ΕΙΣ 20.000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΚΑΙ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

Ἐκδιδόμενον ἐν ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Ν. Χατζιδάνι, Κ. Γ. Ζησίου καὶ Ι. Μ. Δαμβέργη διευθύνοντος.

ΕΝΩΣΙΣ ΚΑΙ ΑΓΑΠΗ

Μετὰ βαρυθυμίας ἀναγινώσκομεν ἐκάστοτε τὰς προσκλήσεις, δε' ὧν ἡ Ρώμη καλεῖ ἡμᾶς εἰς ἔνωσιν καὶ ἀγάπην, καθότι ἡ τεινομένη χεὶρ ἔχει πάντοτε ἐπιτακτικῶς ὑψωμένον τὸν δάκτυλον καὶ ὑπὸ τὰ ἄνθη τῶν ἐγκυκλίων αὐτῆς διαφαίνεται, καίτοι ἐντέχνως κεκρυμμένα, ἢ ἄλυσις τοῦ ζυγοῦ· μετὰ βαρυθυμίας δὲ καὶ θλίψεως χριστιανικῆς, διότι ἀντὶ εἰρήνης καὶ συνδιαλλαγῆς τὴν εὐρυνοι τοῦ μεταξὺ τῆς χριστιανικῆς Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως χάσματος ἀπεργάζονται αἱ ποικίλουσαι μὲν εἰς καλλωπισμοὺς λόγου, ἀλλὰ στερεότυποι εἰς ἔννοιαν προσκλήσεις αὗται. Ἐπιτείνει μάλιστα τὴν θλίψιν ἡμῶν ἡ χαλεπότης τῶν καιρῶν, οὓς διερχόμεθα, διότι κατὰ τούτους δὲν ἴσταται πλέον ἀντιμικροβίος, δι' ὧν ἡ Δύσις πρὸς τὴν Ἀνατολήν, ἀλλ' ἀπειλητικὴ τῶπος ἢ Δύσις πρὸς τὴν Ἀνατολήν, ἀλλ' ἀπειλητικὴ ἀντεπεξέρχεται κατ' ἀμφοτέρων καὶ ὑπονομεύει τὰ θεμέλια αὐτῶν ἢ πανώλης τῆς ἀθείας. Ἐὰν δὲν βλέπωσι ταύτην εἶναι τυφλοὶ καὶ ἐὰν τὴν βλέπωσιν εἶναι σύμμαχοι καὶ ὑποστηρικταὶ καὶ διαδόται τῆς ἐκείνοι ὑποθάλλουσι τὴν διάστασιν ἀδελφῶν, οἷτινες, διὰ τῆς ἀληθείας συνενοούμενοι, θὰ εἶχον τὴν δύναμιν νὰ κατανικήσωσι τὸν κοινὸν ἐχθρὸν καὶ νὰ ἐπιβάλλωσιν εἰς τὴν οἰκουμένην τὸ κράτος τοῦ θεοῦ τῆς ἀγάπης.

Ἀγνοοῦμεν τίνας λόγους θὰ περιέχῃ ἡ κατὰ τὰς ἐν τῇ τύπῃ εἰδήσεις μέλλουσα προσεχῶς ν' ἀπολυθῇ ὑπὸ τοῦ Βατικανοῦ σχετικὴ ἐγκύκλιος. Ἐάνθρωπος κρίνωμεν ἐκ τῆς βαθείας αἰσθήσεως, ἣν παρήγαγον καὶ ἐν τῇ Ὁρθοδόξῃ καὶ ἐν τῇ Λατινικῇ κόσμῳ αἱ ὑπὸ τοῦ πρίγκηπος Μαξ τῆς Σαξωνίας ἐξαγγελλεῖσθαι ἀλήθειαι, ἢ νέα τῆς Ρώμης πρόσκλησις ἐξαίρουσα μὲν καὶ ἀνομολογοῦσα καὶ κηρύττουσα ταύτας θὰ γεφυρώσῃ ἴσως τὸ ἀπαίσιον χάσμα καὶ θὰ προλειάνῃ τὴν ὁδὸν τῆς ἐνώσεως, ὑπὲρ ἧς οὐδέποτε ἡμεῖς ἐπαύσαμεν ἱκετεύοντες τὸν Κύριον. Ἀντικρούουσα ὅμως καὶ ἀποκηρύττουσα ταύτας νέαν πρόσθετον θὰ δώσῃ ἀπόδειξιν, ὅτι οὐδέποτε εἰλικρινῶς συνεμερίσθη τὸν ἱερώτατον πόθον καὶ συμπροσηυχήθη ὑπὲρ τῆς πραγματοποιήσεως αὐτοῦ μετὰ τῶν ὁρθοδόξων. Νέαν πρόσθετον θὰ προξενήσῃ εἰς ἡμᾶς θλίψιν ἐπὶ τῇ νέῃ φραγμῇ, ὃν θὰ ἐγείρῃ ἀπομακρυνομένη καὶ ἀπομακρύνουσα. Ἀλλὰ καὶ νέαν πρόσθετον θὰ δωρήσῃ ἀθελήτως χαρὰν εἰς τὸν κοινὸν ἐχθρὸν, νέαν δύναμιν ἀκουσίως θὰ τῷ παράσχη, νέα νικητήρια θὰ τῷ παρασκευάσῃ.

Ὑπὲρ πάσας τὰς ἐντολάς αὐτοῦ ὁ Κύριος μίαν ἐξῆρε, τὴν ἐντολήν τῆς ἀγάπης. Καὶ θὰ κατισχύσῃ μὲν αὕτη ἐν τῇ Οἰκουμένῃ, διότι οὕτω ἠθέλησεν. Ἀλλὰ τί θ' ἀποκριθῶσιν Αὐτῷ ἐρωτώμενοι ὅσοι ὅπως δήποτε παρεκώλυσαν τὴν κατισχύσιν τῆς; Τί θ' ἀποκριθῶσιν οἱ διὰ τῆς πέτρας, ἐφ' ἧς θὰ ὠκοδόμηται τὴν Ἐκκλησίαν, λιθοστρώνοντες τὴν ἀγαθὴν γῆν, ἵνα πίπτων ἐπ' αὐτῆς ξηρανθῇ ὁ σπόρος τῆς ἀγάπης;

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως.

(Ματθ. 1—25).

Κείμενον.

Βίβλος γενέσεως ¹ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ² γιου Δαβίδ, υἱοῦ Ἀβραάμ. Ἀβραὰμ ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ. Ἰσαάκ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ. Ἰακώβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰούδαν καὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ. Ἰούδας δὲ ἐγέννησε τὸν Φαρές καὶ τὸν Ζαρὰ ἐκ τῆς Θάμαρ. Φαρές δὲ ἐγέννησε τὸν Ἑσρῶν. Ἑσρῶν δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀράμ. Ἀράμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀμιναδάβ. Ἀμιναδάβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ναασσέν. Ναασσέν δὲ ἐγέννησε τὸν Σαλμών. Σαλμών δὲ ἐγέννησε τὸν Βοὺζ ἐκ τῆς Ρεχάβ. Βοὺζ δὲ ἐγέννησε τὸν Δαβὶδ ἐκ τῆς Ρούθ. Δαβὶδ δὲ ἐγέννησε τὸν Σολομῶνα ἐκ τῆς Βαθσέβη. Σολομῶν δὲ ἐγέννησε τὸν Ροβοάμ. Ροβοάμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀβιά. Ἀβιά δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀσά. Ἀσά δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσαφάτ. Ἰωσαφάτ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωράμ. Ἰωράμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ὀζίας. Ὀζίας δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωθαμ. Ἰωθαμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀχαζ. Ἀχαζ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐζεκίαν. Ἐζεκίας δὲ ἐγέννησε τὸν Μανασσῆ. Μανασσῆ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀμὼν. Ἀμὼν δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσίαν. Ἰωσίας δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰεχονίαν καὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ ἐπὶ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος. μετὰ δὲ τὴν μετοικεσίαν Βαβυλῶνος Ἰεχονίας ἐγέννησε τὸν Σαλαθιήλ. Σαλαθιήλ δὲ ἐγέννησε τὸν Ζοροβάβελ. Ζοροβάβελ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀβιοῦδ. Ἀβιοῦδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλιακείμ. Ἐλιακείμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀζῶρ. Ἀζῶρ δὲ ἐγέννησε τὸν Σαδώκ. Σαδώκ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀχείμ. Ἀχείμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλιούδ. Ἐλιούδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἠλεάζαρ. Ἠλεάζαρ δὲ ἐγέννησε τὸν Ματθάν. Ματθάν δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ. Ἰακώβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσήφ. τὸν ἄνδρα τῆς Μαρίας ³ ἐξ ἧς ἐγεννήθη Ἰησοῦς ⁴ ὁ λεγόμενος Χριστός· πᾶσαι οὖν αἱ γενεαὶ ἀπὸ Ἀβραάμ ἕως Δαβὶδ γενεαὶ δεκατέσσαρες· καὶ ἀπὸ Δαβὶδ ἕως μετοικεσίας Βαβυλῶνος γενεαὶ δεκατέσσαρες· καὶ ἀπὸ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος ἕως τῆς Χριστοῦ γενεαὶ δεκατέσσαρες· τοῦ δὲ Χριστοῦ ἡ γέννησις οὕτως ἦν· μνηστευθεὶς γὰρ τῆς Μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῇ Ἰωσήφ, πρὶν ἢ συνελθεῖν αὐτούς, ⁵ εὗρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ πνεύματος ἁγίου· Ἰωσήφ δὲ ὁ ἄνθρωπος αὐτῆς δικαίος ὢν, καὶ μὴ θέλων αὐτὴν παραδειγματίσαι ἐβουλήθη λάθρα ἀπολῦσαι αὐτήν· ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἐνθυμηθεὶς, ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ ἐφάνη αὐτῷ λέγων· Ἰωσήφ υἱὸς Δαβίδ, μὴ φοβηθῇς παραλαβεῖν Μαρίαν· τὴν γυναῖκα σου, τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν ἐκ πνεύματος ἁγίου· τέξεται δὲ υἱόν· καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν, αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαόν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν· (τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν ἵνα πληρωθῇ τὸ ρηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ ⁹ Προφήτου λέγοντος· ἰδοὺ ἡ Παρθένης

κλος ένθεος χρησμολόγος και μαχητής. Ούτος τόν στέφανον φέρων τοῦ μάντεως και τὰ ὄπλα τοῦ πολεμισμού, ὤρμησε πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους και βοῶν «ἀλλὰ δὲν θ' ἀπολαύσετε χαίροντες αἰωνίως τῶν Μεσσηνίων τζγαθα» ἐνέπεσεν εἰς αὐτοὺς και κορεσθεῖς φόνου, ἀπείρους φέρων πληγὰς, κατάρρυτος ἐξ αἵματος κατεκρημνίσθη, ὡς ὁ στύλος τοῦ ἐν Ἀθήναις Ὀλυμπιεῖου ὑπὸ τῆς βαρείας τοῦ ἀνέμου πνοῆς.

Ἀγὼν ἀπογνώσεως κατὰ τῶν εἰσβολέων, ἀλλ' ἀδύνατον οὗτοι νὰ διωχθῶσι, διότι ὁ μάντις αὐτῶν Ἐκας λέγει ὅτι και ἡ τὰς ὄψεις τῶν Μεσσηνίων τύπτουσα βροχή, αὐτῶν δὲ τὰ νῶτα και αἱ ἀπὸ τῶν δεξιῶν αὐτῶν ἐρχόμεναι ἀστραπαὶ εἶναι καλὰ σημεῖα ἀπὸ τῶν Θεῶν δι' αὐτοὺς τοὺς Λακεδαιμονίους, ὥστε κρατύνει τὰς ψυχὰς αὐτῶν, αἱ ψυχὰς δὲ εἶναι αἱ κύριαι τῆς νίκης. Ἀλλὰ και συνεβούλευσεν, ἐπειδὴ αὐτοὶ εἶναι πολυπληθέστεροι, νὰ μάχωνται ἐκ διαδοχῆς. Ἐκ τοῦ του ἐπειδὴ οἱ Μεσσήνιοι εἶχον καταπονηθῆ ἐκ τοῦ μακροῦ ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας και νύκτας ἀγῶνος, ὁ Ἀριστομένης ἀφ' οὗ συνεσώματωση πάντας τοὺς ἐν Εἰρᾷ και ἔταξεν ἐν μέσῳ μὲν τὰς γυναῖκας και τὰ παιδία, τὴν ὀπισθοφυλακίαν δὲ νὰ ἀγῶσι διώρισε τὸν Γόργον και τὸν Μάντικλον, αὐτὸς τῆς πρωτοπορείας ἡγούμενος ἦλθε πρὸς τοὺς ἀντιτεταγμένους ἐχθροὺς και διὰ τοῦ δόρατος ἐδήλου ὅτι ἐζήτει διεξοδὸν ἐλευθέραν. Καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι ἀνθρώπους ἀπεγνώσμενους ἀφῆκαν νὰ διεξέλθωσιν, οὐδὲν βλάψαντες, σεβόμενοι αὐτούς.

Οἱ Μεσσήνιοι ἀπῆλθον ὑπὸ τὸν Ἀριστομένην εἰς Ἀρκάδιαν. Τότε ἀποδειχθεῖσης τῆς πρὸς τοὺς Μεσσηνίους κακουργίας τοῦ βασιλέως τῶν Ἀρκάδων Ἀριστοκράτους, οἱ Ἀρκάδες ἐφόνευσαν αὐτὸν διὰ λιθοβολισμού. Μετὰ τοῦτο δὲ ὁ μὲν Ἀριστομένης ἀπῆλθεν εἰς Ροδὸν πρὸς τὸν γαμβρὸν αὐτοῦ Δαμάγητον, ὅστις ἐβασίλευε τῆς Ἰαλύσου, οἱ δὲ Μεσσήνιοι ὑπὸ τὸν Γόργον και τὸν Μάντικλον πλεύσαντες εἰς Σικελίαν κατέλαβον τὴν ἐξ αὐτῶν κληθεῖσαν Μεσσήνην.

Οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐπεκράτησαν, διότι ἀκιδόηλετον εἶχον τὴν εὐσέβειαν πρὸς τοὺς θεοὺς.

ΤΟ ΛΕΥΚΩΜΑ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

Τί ἔγραψαν οἱ ξένοι.

Προσεδδεμένον ἐπὶ πασσάλου ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ σεραγίου ἐπανεῖδον τὸν Εὐθύμιον Βλαχάβαν, τὸν ὁποῖον ἄλλοτε συνήνησα ἐν τῷ Πίνδῳ. Αἱ ἀκτῖνες φλογεροῦ ἡλίου προσέβαλ-

λον τὴν ἀγέρωχον ἐκείνην κεφαλὴν, ἥτις τοῦ θανάτου κατεφρόνει, και ἄφθονος ἰδρῶς ἔρρεεν ἀπὸ τῆς πυκνῆς αὐτοῦ γενειάδος. Ἐγνώριζε τὴν τύχην του, και μᾶλλον ἀτάραχος τοῦ μελεῖν τὸς τὴν σφαγὴν του τυρόννου, ὕψωσε πρὸς ἐμὲ τοὺς πλήρεις γαλήνης ὀφθαλμούς του, ὡς νὰ μ' ἐλάμβανε μάρτυρα τοῦ κατὰ τὴν ἐσχάτην ἐκείνην ὥραν θοιράμβου του. Μετὰ τῆς γαλήνης τοῦ δικαίου εἶδε τὴν τρομερὰν διὰ τὸν κακοῦργον ὥραν ἐκείνην ἐγγίζουσαν. Ἡσθάνθη ἄνευ τρόμου και παραπόνου, τὰ κινήματα τῶν δημίων. τὰ δὲ μέλη αὐτοῦ συρθέντα διὰ μέσου τῶν ὁδῶν τῶν Ἰωαννίνων, ἐδειξαν εἰς τοὺς ἐντρόμους Ἕλληνας τὰ λείψανα τοῦ τελευταίου τῶν δοχηγῶν τῆς Θεσσαλίας.

Που κεδίλ.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Δωρεαὶ ὑπὲρ τῶν «Πατρίων»

Ἡ σύγκλητος τοῦ Ἑθν. Πανεπιστημίου ἐψήφισε και ἀπέστειλε τῇ Ἐταιρείᾳ ὑπὲρ τῆς ἐκδόσεως τῶν Πατρίων δρ. 250.

Ὁ κ. Χρήστος Μακαράτης (Μόναχον) δρ. 10.

Ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Γορτυνός και Μεγαλοπόλεως κ. Ἰωάννης δραχ. 10.

Ὁ κ. Γ. Κανισκέρης (Ἀλεξάνδρεια) φρ. 10.

Ὁ κ. Μ. Γ. Πρεβελάκης γυμνασιάρχης Ρεθύμνης δρ. 10.

Ὁ κ. Γερμανὸς Ρουμπάνης δρ. 7.50.

Ὁ κ. Ἀνδρ. Κοντεχάκης ἐκ μέρους τοῦ Συλλόγου Ἐλύρου δρ. 5.

Ἡ κυρία Ὀλυμπ. Λυμπεριάδου φρ. 10 και αἱ οἰκότροφοι μαθήτριάς αὐτῆς φρ. 10.

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Ν. Μ. Πάτρας. — Ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἔτους θὰ γίνῃ ἡ τροποποίησις αὐτῆς τῆς ἀποστολῆς. — Ζ. Ζ. Βραβίλα ν. Βεβαιώθητε ὅτι δὲν λησμονοῦμεν τίποτε. — Ν. Α. Σουέζ. Δὲν εἶναι πρὸς τὸ παρὸν δυνατόν, Ἀργότερον ἐλπίζομεν. — Κ. Μ. Δόουελ, Χ. Σ. Μαγγησίαν, Σ. Α. Α. Μάντισσερ, Α. Τ. Δάρισαν, Μ. Δ. Ἀργός, Π. Α. Βλαδισόβσκι, Στ. Μ. Ἀϊδίνιον, Μ. Δ. Π. Καϊρόν. — Ζητηθέντα ἀπεστάλησαν διὰ τοῦ π. ταχυδρομείου. — Γρ. Ν. Καλάμας. Ἀπλῶς ἀξιούμεν εἰδοποιήσιν περὶ τῆς λήψεως. — Ν. Τ. Σῦρον. Καὶ ἡ ἐλαχίστη προσφορά ἀσμένως θὰ γίνῃ δεκτή. — Δ. Τ. Μουδανιά. Ἡλλαγὴ διεύθυνσις. — Ι. Δ. Κουτσικό ν. Ἀποστέλλομεν διπλάσια τῶν ζητούμενων διὰ νὰ τὰ διδτε διπλᾶ εἰς τὰς ὑποδείκνυμένας διευθύνσεις. — Φ. Σ. Κάρπαθον. Στείλομεν. Γράφομεν. — Ἱεροδ. Κυρ. Δάρνακ. Ἡρξάτο ἀποστολὴ. — Θ. Μ. Καρακούρτ. Στέλλονται. — Β. Χ. Καλάμας. Εἰς εἰδικὴν ἐπιτροπὴν θ' ἀνατεθῇ ἡ μελέτη και ἐκτέλεσις τοῦ ἔργου μόλις ἐξευρεθῶσι τὰ πρὸς τοῦτο μέσα, ἐπικαλούμεθα δὲ τὴν συνεργασίαν σας.

Η ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀπλοποιεῖ

ὅτι, ἐκτὸς τῶν ἤδη ἐν κυκλοφορίᾳ ἑκατονταδράχμων τραπεζικῶν γραμματίων, τίθησι κατ' αὐτὰς εἰς κυκλοφορίαν και ἕτερα τραπεζικὰ γραμμάτια τῶν 100 ἑκατὸν δραχμῶν, νέου τυποῦ, πλάτους 87 χιλιοστῶν και μήκους 178 χιλιοστῶν τοῦ μέτρου, διακρινόμενα ἐκ τῶν ἐξῆς κυριωτέρων γνωρισμάτων:

Πρόσοψις

Ἡ πρόσοψις φέρει πρὸς τὰ ἄνω τοξοειδῶς διὰ μελανῶν κεφαλαίων γραμμάτων τὰς λέξεις «Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος», κάτωθι δὲ αὐτῶν και ἐν τῷ μέσῳ ἐν πλασίῳ πεποικιλμένῳ διὰ δαντελλοειδοῦς ποικιλμάτος τὸν ἀριθμὸν 100 διὰ μεγάλων ἀραβικῶν στοιχείων. Ὑπὸ τοῦτον ἐν μελανῷ πλασίῳ σχήματος ταινίας τὰς λέξεις «δραχμαὶ ἑκατὸν» διὰ κεφαλαίων λευκῶν γραμμάτων.

Κατωτέρω φέρονται ἀριστερὰ ἡ ὑπογραφή τοῦ Ταμίου τῆς Τραπεζῆς, ἐν τῷ μέσῳ ἡ τοῦ Διοικητοῦ και δεξιὰ ἡ τοῦ Βασιλικοῦ Ἐπιτρόπου, τεθειμέναι αἱ μὲν δύο πρώται διὰ σφραγιστήρος, ἡ δὲ τελευταία ἰδιοχείρως.

Ἀριστερὰ τοῦ γραμματίου εὐρήται ἐν πλασίῳ σχήματος κυκλοτεροῦς ἡ εἰκὼν τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς Τραπεζῆς Γ. Σταύρου, δεξιὰ δὲ τὸ Βασιλικὸν Στέμμα.

Ἡ πρόσοψις χρώματος ἰώδους πλαισιούται ὑπὸ δαντελλοειδῶν ἡμικυκλικῶν ποικιλμάτων χρώματος πρᾶσινοῦ.

Ὁπίσθια ὄψις

Ἡ ὀπίσθια ὄψις, πλαισιουμένη διὰ πρᾶσινοῦ δαντελλοειδοῦς ποικιλμάτος, φέρει ἐν τῷ μέσῳ εἰκόνα τοῦ σφωμένου ἀρχαίου ἀγάλματος τῆς Εἰρήνης φερούσης τὸν Πλούτον, ὡς ἀναγινώσκειται και ἐπὶ τοῦ βάθρου αὐτοῦ διὰ κεφαλαίων μελανῶν γραμμάτων.

Ἐκατέρωθεν τοῦ ἀγάλματος τῆς Εἰρήνης φέρεται ἐν θυρεοῖς διὰ μεγάλων λευκῶν στοιχείων ὁ ἀριθμὸς 100, ὑπ' αὐτῶν δὲ σημειοῦται ἡ ἐκδοσις διὰ τῶν λέξεων «ἐκδοσις ἐνάτη» Ἐν Ἀθήναις, τῇ 15Δ)βρίου 1910.

Ὁ ὑποδιοικητὴς Ι. Α. Βαλαωρίτης

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κατὰ σημερινὴν ἀπόφασιν τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῇ ἀνακοινώσει παρ' ἰτήσεως ἑνεκα λόγων ὑγείας τοῦ Σοῦ αὐτῆς Διοικητοῦ κ. Στεφάνου Στρέϊτ συγκαλεῖται συμφώνως τοῖς ἔρθεσι 57 και 73 τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Τραπεζῆς τὴν 20 Ἰανουαρίου 1911 ὥρα 3 μ.μ. ἐν τῷ Καταστήματι τῆς Τραπεζῆς ἐν Ἀθήναις ἐκτακτοῦ τῶν Μετόχων Γενικῆ Συνέλευσις, ἀντικείμενον τῆς ὑποίας ἔσται ἡ ὑποβολὴ τῆς παραιτήσεως

τοῦ Διοικητοῦ αὐτῆς καὶ ἡ ἐκλογὴ Διοικητοῦ.

Εἰς τὴν συνέλευσιν ταύτην παρακαλοῦνται νὰ παρευρεθῶσιν οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 47 τοῦ Καταστατικοῦ δικαιοῦμενοι νὰ μετᾶσχῶσιν αὐτῆς κ. κ. Μέτοχοι και εἰδικοί τούτων ἀντιπρόσωποι.

Οἱ κάτοχοι ἀνωγύμων μετοχῶν θέλοντες νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὴν ἐκτακτὴν ταύτην Συνέλευσιν ὀφείλουσι κατὰ τὸ ἐδάφριον α' τοῦ ἄρθρ. 51 τοῦ Καταστατικοῦ δεκαπέντε ἡμέρας τοῦλάχιστον πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν συνεδριάσεων νὰ καταθέσωσιν ἐπὶ ἀποδείξει τοὺς τίτλους αὐτῶν ἐντὸς μὲν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ Κεντρικὸν τῆς τραπεζῆς Κατάστημα ἢ τὰ Ὑποκαταστήματα αὐτῆς, ἐκτὸς δὲ παρὰ τοῖς ἐκεῖ ἀνταποκριταῖς τῆς, ἤτοι:

Ἐν Παρισίῳ παρὰ τοῖς κ. κ. de Rothschild freres.

Ἐν Βερολίῳ παρὰ τῇ National bank für Deutschland.

Ἐν Βιέννῃ παρὰ τῇ Wiener Bank Verein.

Ἐν Θεσ)νίκῃ παρὰ τῇ Τραπεζῇ Ἀνατολῆς.

Ἐν Κων)πόλει παρὰ τῷ κ. Α. Ζαρίφῃ.

Ἐν Σμύρνῃ " " " 5

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ " " "

Ἐν Καίρῳ " " "

Ἐν Κρήτῃ παρὰ τοῖς Κίμασι Τρ. Κρήτης.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Δεκεμβρίου 1910.

Ἐντολῇ τοῦ Γεν. Συμβ. (Ἐκ τοῦ Γραφείου).